

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

BÁC HÁT BÀI “ANH HÙNG XƯA”

... Một buổi chiều, chụp ảnh. Trong ảnh rõ ràng hai thế hệ. Các cụ ngồi ngay ngắn. Đằng sau là các đồng chí Bộ trưởng, mỗi người một vẻ.

Chụp xong, Cụ Hồ nắm lấy cánh tay tôi:

- Tôi hôm nay, cụ tổ chức lửa trại nhé!
- Máy ông cụ già với máy ông trẻ đầy lo nghĩ, lửa trại vui được khó quá.
- Cứ vui đây!

Bỗng một ý nghĩ lóe trong óc tôi, tôi thưa:

- Cụ cho lệnh tổ chức, tôi xin làm. Nhưng thưa Cụ, ở lửa trại thì người giữ lửa có quyền to lắm ai cũng phải nghe đây.

- Nhất định thế!

Bọn chúng tôi vẫn có cái thói hay "chọc" Cụ một cách kính mến, không dám làm Cụ bí, vì Cụ có bí bao giờ đâu nhưng để xem Cụ đối phó thế nào, rồi ngồi cười cùng nhau, lý thú về cách trả lời của Cụ, Cụ cũng hiểu thế và mỉm cười.

Mọi người đã ngồi quanh đồng lửa. Tôi châm lửa và tuyên bố:

- Thi hành quyền lực của trùm lửa trại, tôi xin đề nghị Cụ Chủ tịch hát mở đầu cuộc vui.

Mọi người nhìn cả về phía Cụ. Cụ nhẹ nhàng đứng dậy, vừa đi quanh vừa hát bài hướng đạo về Đinh Bộ Lĩnh:

"Anh hùng xưa, nhớ hồi là hồi niên thiếu.

Dấy binh lấy lau làm cờ.

Quên mình là mình giúp nước..."

Già, trẻ ai nấy con mắt long lanh, nhìn âu yếm Cụ Chủ tịch của mình và như thế là cuộc lửa trại vui lên.

(Theo Hoàng Đạo Thúy - Nguyên Cục trưởng Cục Thông tin liên lạc)

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)